Voorjaar 2022

Cuijks Archief

MAGAZINE

Eiertikwedstrijd tijdens de Sesamfeesten 1957

De Cuijkse Sesamfeesten
Drie unieke tentoonstellingen

IN DIT NUMMER

Veel te zien in het Cuijks Archief: een uitnodiging 2

Interview met Wethouder Joost Hendriks 3

Alzheimer in t Küks 4

Terug in de tijd 5

Drie unieke tentoonstellingen:
- Daar bij die Molen, die mooie Molen... 6
- De dynamiek van Cuijk 12
- Oude ambachten 13

Uit het familiearchief van Mieke Kerskes-Hendriks 14

Het bidprentje ter nagedachtenis 16

De Sesamfeesten september 1957 18

Colofon

Cuijks Archief Magazine verschijnt circa 2 keer per jaar.
Het Magazine is ook te lezen op de website.

Uitgave: voorjaar 2022

Redactie
Gerard Heijstek
Henny Kerkhoff
Ger Keijzers
Hans Peters
Ronald Salters
Petra Thoonen
Jan Hijl

Fotografie
Foto's van het Cuijks Archief, tenzij anders vermeld.

Vormgeving
Inpladi bv, Cuijk
bureau voor idee en creatie

Druk
VastGrafisch Drukwerk en Fotografie

Oplage
500 exemplaren,
gratis verkrijgbaar.
Wilt u het Magazine toegezonden krijgen? Meldt u aan per e-mail.

Adres en openingstijden
Kerkstraat 14, 5431 DS Cuijk
Tel. 0485-318093
Website: www.cuijksarchief.nl
e-mail: info@cuijksarchief.nl

Woensdag en donderdag van 10.00 tot 16.30 uur.
Donderdagavond van 19.00 tot 21.00 uur en op afspraak.

Kijk op onze nieuwe website:
www.cuijksarchief.nl

UITNODIGING

Kerkstraat 14
in de Leerlooierstijd

Kerkstraat 14 nu

Veel te zien in het Cuijks Archief

Na de periode van lockdowns en andere covid-19 maatregelen kan dit jaar de traditionele opening van de Cultuurstraat weer doorgaan. Bij alle deelnemende partijen staan dan op 1 mei de deuren weer wagenwijd open. Onze wethouder cultuur Joost Hendriks zal deze middag ook aanwezig zijn voor de nodige officiële plichtplegingen. Iedereen is natuurlijk, zoals vanouds, van harte welkom.

PROGRAMMA OPEN DAG 1 MEI 2022

Het programma ziet er als volgt uit:

12.00 uur: Officiële opening van De Beeldentuin met de presentatie van de nieuwe collectie.

13.00 uur: Opening Cuijks Archief met tentoonstellingen over:
- de Dynamiek van Cuijk
- Galerij van oud-burgemeesters
- Molenstraat
- Oude ambachten

Ook zal 1 mei de nieuwe website **www.cuijksarchief.nl** live gaan. De site zal veel uitgebreider worden en voor de online bezoeker stukken interessanter. U kunt thuis uitgebreid zoeken in o.a.:
- het fotoarchief
- het documentenarchief
- actueel nieuws
- nieuwe aanwinsten
- direct naar de Cuijkse canon
- bibliotheek

We kunnen helaas niet ons gehele archief online zetten, maar mocht u toch meer willen zien, dan heten we u graag welkom op ons adres in de Kerkstraat.

INTERVIEW

Wethouder Joost Hendriks

Bedankt Joost dat je jouw tijd hebt vrij kunnen maken om een aantal vragen te beantwoorden. Mijn eerste vraag: Hoe zie jij de toekomst van het Cuijks Archief (CA), dat volgend jaar 40 jaar bestaat, en tegelijkertijd het belang ervan?

40 jaar alweer in 2023, een mooie mijlpaal. In die periode heeft het CA, of zoals ik het per ongeluk nog steeds weleens noem 'de FAD', zich helemaal bewezen. Het is een voorziening waar inmiddels zoveel mensen gebruik van hebben gemaakt. Voor hun eigen familiegeschiedenis, die van hun vereniging of organisatie, of simpelweg het ophalen van herinneringen. Een laag dieper betekent het CA dus: verbinding, tussen mensen, tussen generaties, ontmoeting, ontspanning en verrijking. Misschien zijn het grote woorden maar ik meen het echt. Het CA verbeeldt de geschiedenis: woorden of verhalen zijn letterlijk te zien. Vooral voor jongere mensen geeft dat veel meer betekenis, maakt het tastbaar. Een nieuwe tentoonstelling is altijd weer iets om naar uit te kijken.

Wat denk je van de zelfstandigheid van het CA of zou het toch moeten opgaan in een groter geheel?

Of de gemeentelijke herindeling ook betekent dat het Archief moet opgaan in een groter geheel, vind ik eerlijk gezegd niet zo'n belangrijke vraag. Ik geloof er niet in dat vanwege de herindeling het archief ook zou moeten fuseren met andere organisaties. Ik vind het goed dat contact en samenwerking gezocht wordt. Daaruit zal een soort natuurlijk groeiproces gaan ontstaan dat nieuwe keuzes automatisch met zich meebrengt. De toekomst zal uitwijzen wat verstandig is om te doen.

"Een nieuwe tentoonstelling is altijd weer iets om naar uit te kijken"

Maar niet minder belangrijk is het werk achter de schermen: het archiveren van al dat materiaal. En dat betekent dus ook behoud van materiaal dat erfgoed wordt, dat ontsluiten via de digitale weg en daarmee bereikbaar en bruikbaar maken. Van de geschiedenis kun je veel leren, vind ik. Zonder deskundige archivering is er een stuk minder te leren. Veel boeken, naslagwerken, onderzoeken etc. bogen op de beschikbaarheid van goede archieven. Kortom, het Cuijks Archief is onmisbaar (geworden) en zonder enige twijfel 'ter lering ende vermaeck'!

Wethouder Joost Hendriks

Bij de derde vraag wil ik even ingaan over jouw persoonlijke en/of ambtelijke ervaring met het archief? Kun je daar iets over vertellen?

Ik wil graag met het belangrijkste beginnen: mijn persoonlijke ervaring met het archief. Ik ben nu eenmaal een geschiedenisliefhebber en ging dus ook opzoek naar mijn eigen geschiedenis. Zo belandde ik in de geschiedenis van de familie Martens (de moeder van mijn vader komt uit deze familie). Ik had nog best veel contact met mijn oudooms, oudtantes en achterneven en -nichten na het overlijden van mijn oma. De verhalen over de slagerij, het café (De Beurs), maar ook het sneuvelen van 'ome Wim' in Indonesië, en het vele werk in de gemeenschap van overgrootvader Harrie en betovergrootvader Willem in Cuijk (beiden ook lid van de gemeenteraad) waren voor mij zeer inspirerend. Daarover ben ik mede door het goed ontsloten archief veel meer te weten gekomen, maar heb er vooral ook feitelijke 'beelden bij gekregen'. Een groot woord van dank past hier dan ook in de richting van Jan van der Heijden, 'Mr. Cuijks Archief', wat mij betreft. Ik vond dat een fantastische zoektocht en was zonder het archief niet mogelijk geweest. Er bleek namelijk ook veel (foto)materiaal te zijn dat niet in bezit van de familie was.

Daarnaast heb ik als verantwoordelijk wethouder natuurlijk samengewerkt met het CA. Dat was altijd prettig en toekomstgericht. De grote verantwoordelijkheid die het bestuur en de >

> vrijwilligers voelden voor hun taak, heb ik altijd zeer gewaardeerd. Het ging hen nooit om 'de buitenkant', maar altijd om de inhoud van hun werk.

Tot slot wil ik je vragen of je eventuele ideeën hebt die het archief nog aantrekkelijker zouden kunnen maken voor een groter publiek. Ik denk dan aan de aangesloten gemeenten (van de Gemeente Land van Cuijk).
Ik denk dat het goed is om structureel met bijvoorbeeld het BHIC te bespreken wat zij doen en zien als kansen om nog beter op de kaart te komen. Zij hebben enorm veel kennis en ervaring op het maatschappelijk relevant maken van archieven. Verder denk ik dat het eerder gememoreerde contact met andere, vergelijkbare organisaties in het Land van Cuijk goed is. Leren, samenwerken en misschien gezamenlijk investeren in systemen etc. Verder zou ik het leuk vinden als het Archief een soort vaste rubriek krijgt in een lokale krant en op 'social media'. Met zaken zoals 'de foto van de week' of 'het verhaal van de maand'. Naar voorbeeld van Geurt Franzen, die fantastische verhalen uit het verleden 'opnieuw verteld'.

Dit laatste gebeurt al in 'De Stier', waarin Hans Peters Cuijkse verhalen in de rubriek 'Uit het archief' tot leven wekt. Ook op 'social media' (Facebook) wordt regelmatig een nieuw item van het CA geplaatst. Verder zijn op de site van 'Cuijk Verrassend' aankondigingen wat betreft het CA. Misschien moet het toch wat meer onder de aandacht gebracht worden bij een groter publiek.

Hartelijk dank Joost voor dit openhartig interview en ik hoop je het volgend jaar te ontmoeten bij ons 40-jarig jubileum en wellicht ook wel eerder.

Ger Keijzers

Ge kiekt mien àn

Ger Keijzers, 11 maart 2018

Ge kiekt mien àn en ik zie in òuw oge
ge wilt wà zêgge, mar t kumt r nie vân.
D r gebeurt zôveul in dieje kop dorbove
t liekt wel of r niks mêr kân.

Wà wilde mien nou êêgelijk nog zêgge
Wor binde mì bezig, wà wilde nog kwiet
Ik weet wel dè g t nie mêr üt kunt lêgge,
tis jòmmer, begriepe doe k t nie.

Òuw hele lêêve hêdde kunne proate
Ovver vân âlles en mit iedereen
Nou vüld ouwêge vân âlles verloate
Wà gebeurt r nou toch um ouw hin

Refrein:
Hulpeloos komde op de wereld
En hulpeloos goadde d r vânaf
Êêgelijk is t ok nie eerlijk
Ge vült t meschien wel âs n straf

MEEZINGEN

Alzheimer in 't 'Küks'

Een lied van Ger Keijzers over zijn ervaringen in verzorgings- en verpleeghuizen. Alzheimer is een verschrikkelijke ziekte en 1 op de 5 mensen krijgt er vroeg of laat mee te maken.

Ruim 15 jaar zingt Ger in verzorgings- en verpleeghuizen in Cuijk, Nijmegen, Beek (Berg en Dal), Overloon, Venlo en enkele andere plaatsen. In het begin was de situatie duidelijk anders dan nu. Aanvankelijk was er nog interactie met de bewoners, maar dat veranderde in de loop der jaren. Mensen moesten langer thuis blijven wonen en 'mochten' pas als het echt niet meer thuis ging naar een verzorgings- of verpleeghuis. Vaak waren er al duidelijke symptomen van alzheimer aanwezig. Voor hem werd het extra moeilijk om Cuijkse bewoners te zo zien, die hij kende toen ze nog in de kracht van hun leven stonden.

Tijdens de vele honderden muzikale bezoekjes merkte hij een duidelijk patroon bij de 'luisteraars': niet meer meezingen, geen interactie en een apathische blik. Die blik was voor Ger de inspiratie om er een lied over te schrijven en wel in zijn moedertaal: **'t Küks**.

In dit magazine nu alleen nog maar de tekst, straks op de nieuwe website van het Cuijks Archief wellicht ook te horen (en te zien).

Op deze foto is duidelijk nog de leeuw te zien op de sokkel, deze werd uiteindelijk verwijderd toen de vrachtwagens hoger werden!

TERUG IN DE TIJD

‘De Gouden Leeuw’

In deze uitgave start het Cuijks Archief met een nieuwe rubriek, waarin telkens een kenmerkend gebouw terug getoverd wordt in het heden: waar diende het voor en waar stond het. Voor veel oudere bewoners zal het een herinnering oproepen en voor de jongere zal het een kort ‘geschiedenislesje’ zijn.

Op de plaats waar het eerste gebouw van de Cuijkse Cantheelen (Hof 5) staat, stond vroeger het hotel(-restaurant) ‘De Gouden Leeuw’, dat in de loop der jaren wel eens van eigenaar veranderde. Zo was het op de foto eigendom van familie J. Spoorenberg-Joosten. Hier zien we de Grotestraat naar het noorden (ter hoogte van de plaats waar de Beestenmarkt werd gehouden). Links café de Groote Doelen en de Smidstraat. Uiteindelijk is het pand gesloopt in oktober 1969 en kwam er een parkeerplaats.

Deze locatie kent een rijke historie. Uit de gemeentearchieven blijkt dat op deze plek al in 1794 plannen bestonden voor de bouw van een brouwerij, wijnkelder en herberg. In dat jaar werden de plannen nog tegengehouden. Maar initiatiefnemer Cuypers wist in 1795 het toch voor elkaar te krijgen om zijn voorgenomen bouw tot uitvoering te brengen. De tientallen jaren hierna vervulde het hotel-café-restaurant een rol voor de Cuijkse gemeenschap. Het was pas later dat het pand de naam ‘De Gouden Leeuw’ kreeg. In 1969 legde een brand het gebouw volledig in de as. Het slopersbedrijf Toon van Bergen en Zonen heeft het uitgebrande café datzelfde jaar nog gesloopt.

De Cuijkse Cantheelen en De Gouden Leeuw

De afdeling PR pakte in januari 2012 het idee op om een koppeling te maken van het heden met het verleden. Op de plaats waar nu Hof 5 van de Cuijkse Cantheelen staat, stond vroeger het hotel/restaurant ‘De Gouden Leeuw’. Het plan was om een kopie te maken (of een deel ervan) van de gouden leeuw (die in de hal van het Cuijks Archief staat) en daar een muurreliëf van te maken met bijbehorende tekst. Ook werd het idee geopperd om in de centrale entree een collage van foto’s en teksten te hangen over ‘De Gouden Leeuw’. Inmiddels zijn we 10 jaar verder en hangt er in de entree een mooie fotocollage met teksten.

Het originele (gerestaureerde) beeld in het Cuijks Archief

Vanaf 1987 deed het terrein dienst als parkeerterrein. Doordat het terrein slechts 50 meter ten noorden van de gracht van het voormalige Romeinse Castellum ligt is in 2008 archeologisch onderzoek verricht. Hierbij zijn onder andere Romeinse bouwsporen en aardewerk gevonden.
Met de realisatie van deze appartementen en commerciële ruimten is invulling gegeven aan deze lege plek in Cuijk en wordt de historie van wonen en werken op deze plek voortgezet.

Meer weten over de rijke historie van deze plek? Loop eens binnen bij het Cuijks Archief en/of kijk binnenkort op nieuwe website **www.cuijksarchief.nl** en zoek zelf de nodige informatie in het uitgebreide archief.

Bronnen: www.cuijksecantheelen.nl, Cuijks Archief en Werkgroep Archeologie Cuijk (WAC)

Tekst: Gerard Heijstek

TENTOONSTELLING 1

Daarbij die molen, die mooie molen...

De Molenstraat is een van de oudste straten in de gemeente Cuijk. Samen met o.a. de Grotestraat, de Smidstraat en de Maasstraat vormde de Molenstraat het centrum. De Molenstraat heeft zijn naam te danken aan de standerdmolen die net buiten het centrum van Cuijk stond. Een straat met een rijke geschiedenis. Kent u de historie van de Molenstraat? Onderstaand een kleine greep uit deze rijke historie.

De Molens

De Molenstraat is van oudsher de verbinding tussen Cuijk en de westelijk gelegen dorpen en buurten. Tot halverwege de zeventiende eeuw ging de onverharde Molenstraat buiten Cuijk over in een grindweg.

Aan deze grindweg stond indertijd een zogenaamde standerdmolen waar graan werd vermalen. Na verbreding van deze grindweg in de achttiende eeuw werd de molen verplaatst naar een plek vlakbij bij de huidige spoorwegovergang. In onderstaand beeld van eind negentiende eeuw is de molen, de bebouwing en ook de spoorlijn is te zien.

Deze standerdmolen werd na een blikseminslag op 16 juni 1888 grotendeels door brand vernield. De familie van der Eijken kocht de restanten en bouwde op dezelfde plaats een nieuwe stenen bergmolen.

Aanvankelijk bleef de familie de molenaarsactiviteiten voortzetten. Omdat in Cuijk indertijd diverse kleinere leerlooierijen gevestigd waren werd vooral veel eikenschors gemalen, een product dat nodig was bij het looien van leer.

Eind 1901 wordt een verzoek bij de gemeente ingediend een vergunning af te geven voor het oprichten van een slagerij voor het slachten van runderen.

Tijdens de eerste wereldoorlog nam de familie van der Eijken een ingrijpende besluit. De stenen bergmolen werd gesloopt. Een nieuw bedrijfsgebouw van drie verdiepingen werd gebouwd voor hun slagersactiviteiten, graan- en meelhandel. Ook werd er ruimte gemaakt voor een groentedrogerij, een varkenshok en een paardenstal.

Spoorovergang Wachtpost 23

Komend vanuit westelijke richting moest men vanaf eind negentiende eeuw eerst de spoorlijn van Nijmegen naar Venlo over om in de Molenstraat te komen. In die periode werden de spoorwegovergangen nog beveiligd door spoorwachters.
Een functie die jarenlang door Dina Muller werd uitgeoefend. Dina was zeventien toen ze als hulp-overwegwachter in dienst kwam bij de spoorwegen. Op haar twintigste kreeg ze een vaste aanstelling als overwegwachter. Begin 1924 werd zij in Cuijk benoemd en betrok de woning, Wachtpost 23, aan de spoorwegovergang Molenstraat/ Beerseweg. Overdag was zij vooral te vinden in het houten keetje naast de woning dat diende als kantoor, meldingspost en rookhok.

Veel zorg besteedde ze aan het passeren van de overweg door kinderen. Zij leerde hen voorzichtig te zijn en in haar schortzak zat altijd wel snoepgoed om te trakteren.
Voor hen was Dina 'Tante Treintje'.
Met de fabrieksarbeiders had ze meer te stellen, die probeerden er altijd tussendoor te vliegen. Maar geen gevaarlijke stuntjes op Dina's overweg: 'Ik stuur ze gewoon terug en dan hebben ze maar te gaan'.

Op 18 juni 1960 om 12.10 uur bediende Dina Muller voor de laatste maal de spoorwegbomen. Ze kreeg een groots afscheid waarbij vooral heel veel kinderen aanwezig waren om haar te bedanken en toe te zingen.

Vliegtuigfabriek NAVO

In 1919 nam Jan van der Eijken een bijzonder initiatief. Hij besloot om, onder de naam N.A.V.O.: 'Nederlandse Automobiel- en Vliegtuig Onderneming', vliegtuigen te gaan bouwen. De Cuijkse ondernemer werd op de voet gevolgd door de landelijke pers vanwege zijn moed om de concurrentie aan te gaan met het grote Fokker. Op 30 november 1920 werd het eerste vliegtuig in Malden aan het publiek getoond. Daarbij waren ook aanwezig vertegenwoordigers van de KLM, het Nederlandse leger en de Rijksluchtvaartdienst. Ondanks de belangstelling voor het toestel van de PTT werd het toestel niet verkocht. En nadat het tweede toestel tijdens een testvlucht deels in de Maas terecht kwam, waarbij de piloot met de schrik vrij kwam, besloot van der Eijken om de activiteit in 1921 te staken vanwege geldgebrek.

Van Boerenbond tot Rattenhuis

Het fabrieksgebouw werd door van der Eijken verkocht aan de Coöperatieve Handels Vereniging (CHV) van de Boerenbond uit Veghel. Dit gebouw, in de volksmond 'het boerenbondgebouw', zou tot eind jaren zeventig het westelijk gezicht van Cuijk bepalen. De aan- en afvoer van goederen vond zowel per vrachtwagen als schip plaats. De regionale boeren kwamen producten halen en brengen op de platte kar voortgetrokken door een paard of tractor. Er waren nog geen kranen, dus de zware zakken werden met mankracht gelost en geladen.
In de Tweede Wereldoorlog brak er een moeilijke periode aan voor het bedrijf. De oorlog had de handel grotendeels stilgelegd.

In de oorlogsjaren is het deels leegstaande gebouw ingericht voor het houden van erediensten. Dit omdat de Martinuskerk door oorlogsvernielingen niet meer veilig was voor de kerkgangers. Er moesten nogal wat aanpassingen plaatsvinden. Zo werd de biechtstoel ingericht in de hal van het gebouw. Waar voorheen een loket was en bonnen werden afgegeven zat nu de pastoor om de biecht af te nemen. Een plaquette die op de buitenkant van het gebouw was aangebracht is na de restauratie van de Martinuskerk in 1980 als gedenksteen ingemetseld in het portaal van de Martinuskerk.

Ook de geallieerden maakten in die tijd nog gebruik van het CHV gebouw. Op de begane grond was een keuken ingericht voor soldaten. Zij waren zelf op de eerste verdieping ingekwartierd. de derde verdieping werd gebruikt als uitkijkpost.
In de naoorlogse jaren werden de bestellingen steeds vaker rechtstreeks aan de boeren vanuit de hoofdvestiging in Veghel geleverd. Hierdoor verloor de Cuijkse vestiging zijn centrale functie in de regio. In 1966 werd het bedrijf daarom gesloten. Ondanks verwoede pogingen voor alternatief gebruik, bleef het pand 14 jaar leeg staan en raakte het ernstig in verval. In 1979 werd het gesloopt om plaats te maken voor Minten's supermarkt. De laatste jaren stond het gebouw bekend onder de weinig vleiende naam 'het Rattenhuis'.

Sigarenfabriek Victor Hugo
In 1921 werd in de Molenstraat door de heer Baars een nieuwe fabriek gebouwd voor de productie van sigaren. Hij was in 1903 gestart met de productie van sigaren. In de twintiger jaren van de vorige eeuw, was de sigaar een belangrijk genotsmiddel waardoor er behoefte was om de productie uit te breiden.
De heer Baars koos voor Cuijk om een nieuwe fabriek te bouwen omdat daar een groot arbeids-potentieel aanwezig was. De sigarenindustrie was in die tijd een zeer arbeids-intensieve bedrijfstak en vele mensen uit de regio vonden hun werkplaats in dit bedrijf. Het prachtige gebouw kreeg de naam Victor Hugo, vernoemd naar het sigarenmerk dat daar werd gemaakt.
Op een avond in oktober 1969 brak een grote brand uit in het 'Victor Hugo' gebouw. Met moeite kon voorkomen worden dat het vuur zou overslaan naar de naastgelegen meubelfabriek 'Werten' en een autogarage. Het Victor Hugo gebouw viel echter niet te redden. Het blussen duurde tot de volgende ochtend. Helaas zijn bij de brand veel kostbare machines verloren gegaan. Dit betekende het einde van de sigarenmakerij.

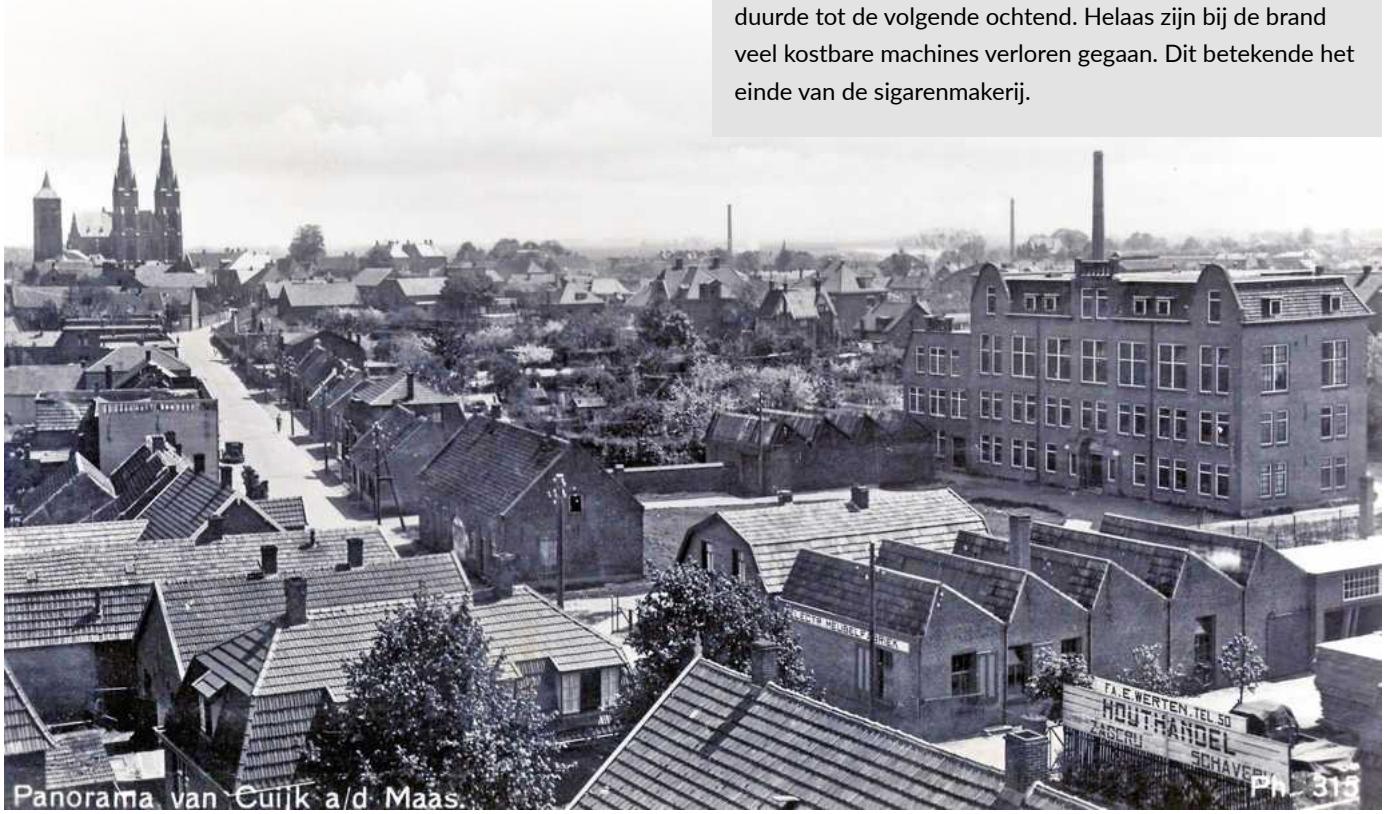

Het Liefdegesticht

Een ander bijzonder gebouw in de Molenstraat was die van het Liefdegesticht.
Op 8 juli 1845 vestigden zich drie zusters van de 'Congregatie van Tilburg' in een oude pastorie in de Molenstraat. Aanvankelijk bestond hun werk uit liefdewerken zoals onderwijs en het verzorgen van oude vrouwen. In de loop der jaren groeide dat uit naar een bewaarschool (kleuterschool), basisonderwijs tot en met de achtste klas en een modevakschool,
In 1863 werd een nieuw huis gebouwd, nadat het oude gedeeltelijk was afgebroken. 15 jaar later openden de zusters het vrouwenhuis, een opvang voor weeskinderen en vervolgens een mannenhuis.
Na enkele uitbreidingen werd in 1894 gestart met ziekenverzorging en werd een ruimte ingericht waar kleine operaties konden plaatsvinden.
In 1912 'erfden' de zusters het huis van de heer Hendriks, waardoor er meer financiële armslag kwam. Architect H. Franssen bouwde in 1914 een boerderij, een vrouwen- en een zustersbouw, en ook vergrootte hij de kapel. Maar het pand werd op den duur toch te klein. Ook had het in de Tweede Wereldoorlog grote schade opgelopen. Rond 1956 werd het liefdegesticht afgebroken om plaats te maken voor een winkelcentrum.

Molenstraat onderbroken door Louis Janssenplein.

Midden jaren vijftig werd besloten om voor het gemeentehuis een parkeerplaats, het Louis Janssenplein, aan te leggen. In eerste instantie liep de Molenstraat nog langs dit plein, maar na de sloop van het Liefdegesticht en de op die plek geplande nieuwbouw werd de Molenstraat omgeleid en definitief onderbroken. Vanaf dat moment werd het gedeelte van de Grotestraat tot aan het plein de Korte Molenstraat genoemd en het gedeelte van het plein tot de spoorlijn, de Molenstraat.

Detailhandel en Ambachten

Vanwege de strategische ligging was de Molenstraat een ideale plaats voor ondernemers en vaklieden om zich aldaar te vestigen. Ondernemers starten hier hun winkelbedrijf en vele ambachtelijke vaklieden werkte vanuit hun thuissituatie of een kleine werkplaats die vaak werd gecombineerd met een winkel. Hierdoor groeide de Molenstraat uit tot een belangrijke detailhandel straat van Cuijk.

In de loop van tijd vestigde zich onder andere een melkboer, een smederij, een bakker, een schoenmaker, een horlogemaker/juwelier, een autohandel, een meubelfabriek, een houtzagerij, een fietsenmaker, een grossier, een slager, een vis- en groentehandel, een bankbedrijf, een woninginrichting, een sportwinkel, een witgoed en elektrawinkel, een modewinkel, een drogist, een schilderbedrijf en vele andere zich in de Molenstraat.

Na de turbulente jaren dertig en daaropvolgende oorlogsjaren kwam de ontwikkeling van de Molenstraat in een stroomversnelling. Er vestigde zich steeds meer winkeliers en ondernemers in bestaande en nieuwe panden. Voor de inwoners van Cuijk was het een winkelstraat geworden waar men zich in alle behoefte kon laten voorzien.

Heropening Molenstraat

Begin jaren tachtig werd door de gemeente en de winkeliers nog eens flink geïnvesteerd in de infrastructuur en het aanzien van de Molenstraat. Burgemeester Van der Rakt opende, gezeten op een olifant, op feestelijke wijze de Molenstraat. Het was een drukte van jewelste die dag. De basis werd gelegd voor Cuijk Kei Goed.

Winkelcentrum de Zwaan

In de jaren zestig werd door de Gemeenteraad besloten dat er, in het fors groeiende Cuijk, ook een winkelcentrum moest komen. Dit resulteerde in de bouw van het winkelcentrum 'de Zwaan'. Het bleek een mooie aanvulling op het winkelbestand te zijn. In de eerste decennia is het winkelcentrum regelmatig verbouwd en uitgebreid tot in de jaren negentig het idee ontstond voor een overdekt winkelcentrum met parkeergarage. In 1999 werd het nieuwe winkelcentrum de Maasburg geopend.

Bestemmingsplan Centrum

Dit winkelcentrum was onderdeel van het bestemmingsplan centrum Cuijk dat door de gemeente begin negentiger jaren werd vastgesteld. Het nieuwe winkelcentrum moest het middelpunt worden. Winkeliers in de Molenstraat mochten nog maar beperkt uitbreiden en konden niet omschakelen naar een andere branche. Ook mochten woonhuizen niet meer worden omgebouwd naar een winkel. Door dit plan werd een ontmoedigingsbeleid gevoerd tegen het ondernemerschap in de Molenstraat vonden de winkeliers. Alle winkeliers, maar ook de bewoners, tekende massaal bezwaar aan tegen het nieuwe bestemminsplan. Vele juridische procedures volgde. Deze werden uitgevochten tot aan de Hoge Raad toe. Dit heeft echter maar tot beperkte aanpassingen geleid.

De Korte Molenstraat had daarentegen weinig last van het nieuwe bestemmingsplan. In deze periode is wel besloten om de Korte Molenstraat autovrij te maken waardoor het winkelend publiek geen last meer had van het autoverkeer.

Wonen in de Molenstraat

In de eerste twee decennia van deze eeuw zijn er hernieuwde plannen ontwikkeld met betrekking tot de toekomst van de Molenstraat. Deels zal de straat als winkelgebied gelden. Maar ook het wonen in het centrum zal in de Molenstraat de komende jaren een belangrijke rol gaan spelen. Begin 2020 is daarom een start gemaakt met de bouw van appartement complexen in de Molenstraat.

De Smidse

Aan het begin van de Molenstraat, waar de winkel van de familie Smulders stond, worden 24 woningen gerealiseerd in het appartementencomplex met de naam ‘De Smidse’. Medio 2022 wordt het complex opgeleverd en nemen de eerste bewoners hun intrek in dit fraaie complex.

Villa Mosa

Halverwege de Molenstraat, op de plaats waar ooit de Renault garage en het Caltex tankstation van Jan Verstraaten stond wordt momenteel hard gewerkt aan het appartementencomplex ‘Villa Mosa’.
In dit complex komen 16 appartementen gebouwd die medio 2022 zullen worden opgeleverd.

Villa Hugo

Ook werden recent de plannen om woningen in het Victor Hugogebouw te realiseren weer uit de ijskast gehaald. Heel toepasselijk zal dit de naam ‘Villa Hugo’ gaan dragen. Ook hier zullen 16 appartementen gerealiseerd worden. Hierdoor krijgt de Molenstraat weer een nieuwe impuls.

De Molenstraat:
Een rijke historie en een mooie toekomst voor de straat daarbij die molen.

De Molenstraat, een straat met een rijk verleden. Maar ook een straat met een mooie toekomst in het Cuijk van de eenentwintigste eeuw. Een straat met een evenwichtige mix tussen het winkelen en wonen. Een straat waar je van over het spoor Cuijk centrum binnenkomt en waar de wandelaars van de Nijmeegse Vierdaagse Cuijk op z n best leren kennen.

Vanaf 1 mei 2022 is het Cuijks Archief een tentoonstelling van de Molenstraat te zien.

Tekst: Ger Keijzers

TENTOONSTELLING 2

De dynamiek van Cuijk!

Ter gelegenheid van het afscheid van de gemeente Cuijk in december 2021, werd een tentoonstelling samengesteld onder de naam 'De dynamiek van Cuijk'.

Deze tentoonstelling gaf een beeld van de gemeente Cuijk van 1994 tot 2021 en zou worden geëxposeerd tijdens de afscheidsfestiviteiten in december 2021 in de Schouwburg. Helaas gingen deze door corona niet door en kon er niets worden getoond. Vanaf nu is deze tentoonstelling alsnog te zien in het Cuijks Archief. Daar komt bij dat deze expositie inmiddels is uitgebreid met allerlei attributen en documenten van onze 'oude' gemeente Cuijk, zoals onderscheidingen, stempels, briefpapier met gemeentewapen etc.. Bovendien werd de expositie uitgebreid met een galerij van alle burgemeesters van de gemeente Cuijk, die hieronder te zien is.

gemeente Cuijk

Galerij van burgemeesters van de gemeente Cuijk vanaf 1994

In deze galerij laten wij u de burgemeesters zien vanaf 1994 tot het opheffen van de gemeente Cuijk op 1 januari 2022.

Naam	Henk (H.J.) Hendriksen	Leo (L.M.) Schoots	Paul (P.) Mengde	Wim (W.A.G.) Hillenaar
Ambtsperiode	1994 - 1 feb. 2000	17 apr. 2000 - 1 feb. 2010	1 feb. 2010 - 1 feb. 2011	1 feb. 2011 - heden
Partij/ stroming	PvdA	PvdA	PvdA	CDA
Bijzonderheden			Wnd.	

TENTOONSTELLING 3

Oude ambachten

In het tweede couplet van het Feestlied 'Cuyk 2000 jaren' staat onderstaande tekst:

Waar uit de verte reeds rookpluimen melden
Welvaart en rijkdom van Cuyk s nijverheid;
Boeren hun vee door de eeuwen heen telden
Tot t allerbeste, geroemd wijd en zijd;
Waar handelslieden hun krachten steeds gaven,
Geslacht op geslacht, aan een machtige stand:
Daar zal een feestweek beweringen staven:
Cuyk is gemeenschap en hecht is de band!

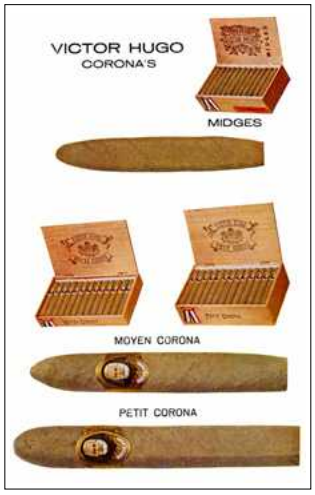

Zoals in het bovenstaande couplet beschreven wordt, heeft men al van ouds niet stilgezeten. Veel Cuijkse bedrijven zijn in het verre verleden ontstaan en hebben meegeholpen aan de ontwikkeling van Cuijk. Om enkele te noemen: leerlooiers Regouin en Manders, zuivelfabrieken St. Maarten en Nutricia, sigarenfabrieken Kansas, Victor Hugo. Intussen zijn er ook weer veel verdwenen, maar sommige gebouwen staan er nog.
Ook werd er vaak bij boerderijen en woningen kleinschalig begonnen met een bedrijfje, bijvoorbeeld: de schoenmaker begon met een winkeltje, de smid ging huishoudelijke artikelen verkopen, de loodgieter breidde uit met een handel in sanitair artikelen.

Schoenmaker Richard Heere
Foto: Tom Oosterhout

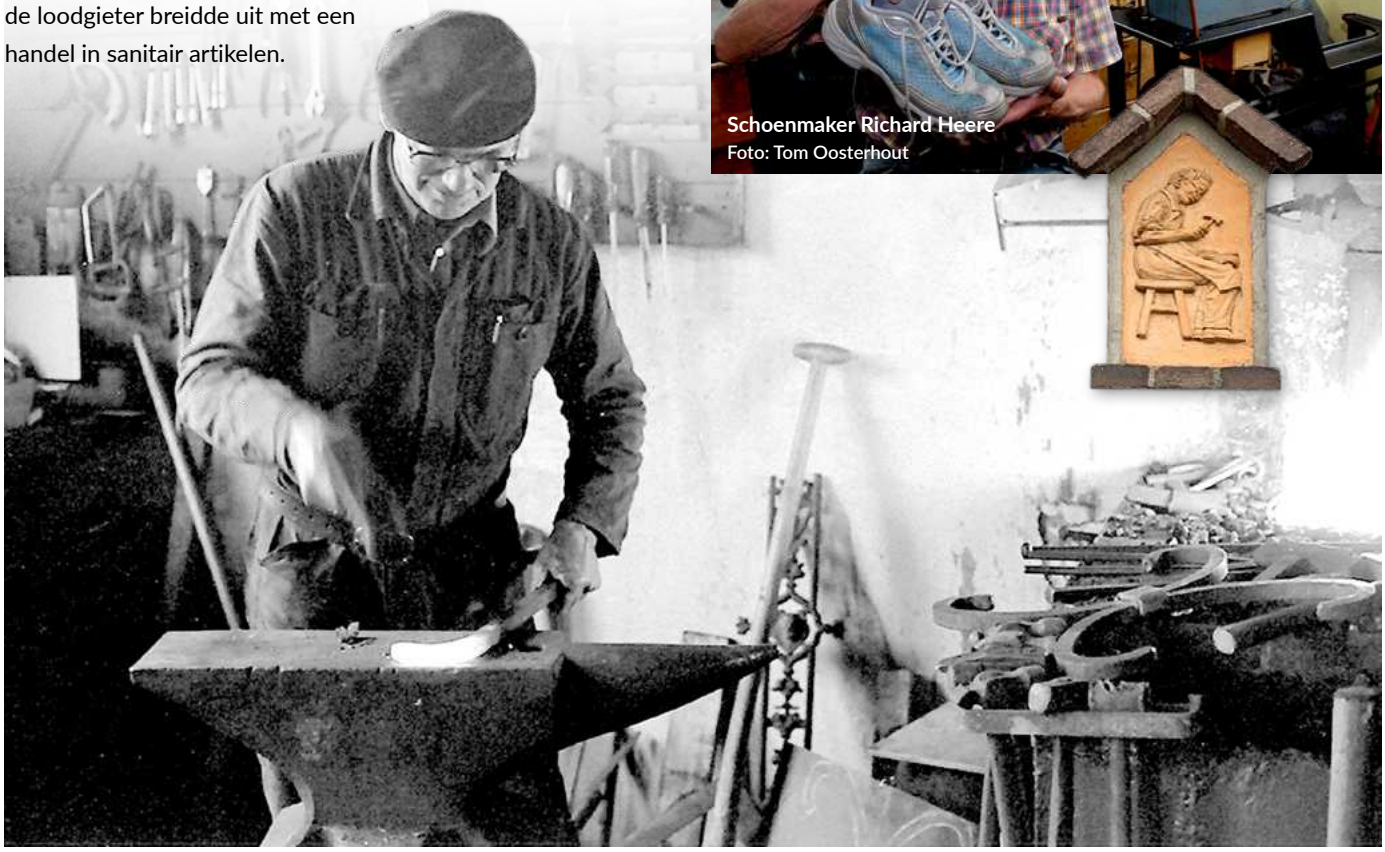

De tentoonstelling laat een uitgebreide opsomming van voorwerpen en foto s zien van de Cuijkse bedrijvigheid door de jaren heen.

Uit het familiearchief van…

Over de vraag om een artikel te schrijven voor het Cuijks Archief Magazine hoefde Mieke Kerskes-Hendriks niet lang na te denken. Diverse onderwerpen passeerden de revue. Uiteindelijk kwam zij tot het volgende verhaal, ontleend aan haar familiearchief.

Na het overlijden van mijn vader – Geer Hendriks – besloten mijn zus Ineke en ondergetekende 'alles door onze handen' te laten gaan. Vader had ons immers herhaaldelijk op het hart gedrukt 'je weet nooit wat je nog tegenkomt', én 'zonder verleden geen toekomst' én 'alles heeft een geschiedenis'. Zo zijn we ruim 4 jaar iedere dinsdag op speurtocht gegaan in ons ouderlijk huis.

Smits Kistenfabriek

Tot 1947 stond 'Smits Kistenfabriek' nog in de tuin aan de Katwijkscheweg grenzend aan de Smitsstraat nu Vorstendom / Smidsstraat. Het huis werd gebouwd rond 1700 en is steeds bewoond gebleven door de familie. Deskundigen vonden de kapconstructie bijzonder. Want er was niet zoals in onze omgeving gebruikelijk alleen inlands eiken gebruikt maar ook Scandinavisch naaldhout. Mogelijk dat ze dat toen zelf al importeerden. Hout heeft altijd een belangrijke rol gespeeld in het leven van de 'Smitsen '. In de Cuijkse archieven worden ze herhaaldelijk vermeld als timmerlieden en schrijnwerkers. Men maakte deuren, kozijnen, meubels, (doods)kisten, deed reparaties en handelde in hout. Van generatie op generatie werd het ambacht doorgegeven.

Zelfs de bedrijfsadministratie van de Kistenfabriek vanaf eind 1800 was nog in redelijke staat. In sierlijke letters ontdekten we 'bestelbriefkaarten' geadresseerd aan 'Smits' te Kuik, of aan 'De Eerste Nederlandse Flesschenfabriek' te Cuick, of 'Houthandel H.J. Smits' te Kuick. Nooit geweten dat je Cuijk op zoveel manieren (fout) kon schrijven!

Oude briefhoofden

Iedere woensdagochtend ging ondergetekende bepakt en bezakt naar 'Het Cuijks Archief'. De immer actieve vrijwilligers daar waren telkens weer benieuwd wat er nu weer boven water was gekomen. We vonden o.a. prachtige briefhoofden op rekeningen van Cuijkse bedrijven en winkeliers. Werkelijk plaatjes waren deze briefhoofden die soms wel 3/4 van het papier in beslag namen. Zo verbaasden we ons bijvoorbeeld over het uitgebreide assortiment dat de (groot)ouders van Jo van der Heijden voerden in hun winkel in de Maasstraat.

Verhalen

Vader vertelde graag én veel over zijn geliefde Cuijk. Zelfs verhalen van zijn inwonende grootmoeder die in Cuijk destijds 'Tante Pietje' werd genoemd. Zij zette het bedrijf voort na het zeer vroege overlijden van haar man Gerardus Smits. In die tijd was er nog geen T.V. (wel een radio) en kun je je voorstellen dat verhalen vertellen reuze belangrijk was.
Vader vroeg eens aan me: 'Weet je nog hoeveel bakkers, slagers en kruideniers je tegenkwam als je naar de kerk liep? Je moest iedere dag nuchter naar de kerk zeker in de Advent en Vastentijd.

Het kerkbezoek werd iedere dag op school opgetekend op een speciale kaart en als deze vol was kreeg je een prentje én bij Juffrouw Verstralen in de 6de klas zelfs een gouden cijfer op de kaart!
Op de hoek van de Grotestraat/Smidstraat was er de kruidenierswinkel annex grossierbedrijf van Nico van den Hoek, verderop de kleinere kruidenier Grad en Fien van de Berg en de Sparwinkel van mijn Oma Keijzers – Cillissen. Verder waren er de slagerij van Gradje Smits met de grote koelcellen in de winkel (ze staan er nog steeds), de kleine slagerij van het echtpaar van Balkom en de slagerij van Harrie Martens.

"Nooit geweten dat je Cuijk op zoveel manieren (fout) kon schrijven!"

Inventarisatie

We besloten om iedere week een gedeelte van een straat onder de loep te nemen en de winkeliers te noteren. Op een mooie zomerse dag nodigden we naast vader, Cor van Duijnhoven, Coby en Jos Thijssen – Claassen uit om te verifiëren of het klopte wat vader mij vertelde. Elly Janssen – ten Kate heeft ervoor gezorgd dat een lijst met alle Cuijkse winkeliers van voor en na WOII bij het 'Cuijks Archief' terecht is gekomen. Het was een bijzondere middag en het is achteraf jammer dat ik het gesprek niet heb opgenomen. Er kwamen 'Kuukse' woorden en uitdrukkingen voorbij die ik nog nooit gehoord had. Niet te geloven hoeveel bakkers, slagers, melkboeren en kruideniers er in ons Cuijk hun klanten tevredenstelden. De lokale middenstand werd alom gesteund door de Cuijkenaren en ik hoop van harte dat men ook in deze tijd eerst denkt aan de Cuijkse winkeliers!

Heeroom Gerardo

Heel bijzonder in mijn jeugd was het tweejaarlijkse bezoek aan mijn Heeroom, een oudoom, lid van de congregatie van de Fraters in Tilburg. Geboren in Cuijk in 1878 en overleden te Tilburg in 1958.
Geboren als Bernardus Antonius Smits werd hij na zijn intreden Frater Gerardo. In Tilburg volgde hij de kweekschool. Heeroom kwam graag naar Cuijk en logeerde dan in het Fraterhuis – direct naast de Schouwburg – het voormalige 'Aloysius Gesticht' en bemoeide zich ook met het onderwijs op de Cuijkse jongensschool. Zijn laatste functie was directeur van het St. Nicolaas Instituut te Oss. In die functie wordt hij genoemd in het boek 'De stamhouder' van Alexander Münninghoff.
In de 'Ford Customline' (nog met 2 banken in de auto) vertrok de familie Hendriks naar het fraterhuis in Tilburg. Vader aan het stuur, broer Harry in het midden en Opa Hendriks voorin. Op de achterbank Oma Hendriks – Smits, mijn moeder en de 3 kinderen. Toen nog een hele reis door het Brabantse land.
Je kunt je voorstellen dat we uitgelaten uit de auto stapten maar onder de indruk waren van de enorme voordeur met bel. We werden binnengelaten en naar een ontvangstkamer gebracht waar op het dikke, geknoopte tafelkleed naast sigaren en sigaretten in kristallen glaasjes diverse Verkade koekjes uitnodigend op een grote schaal op tafel stonden. Waarop we het >

> liefst meteen wilden aanvallen. Na een reprimande van Opa bleven we keurig op de stoelen zitten om te wachten op Heeroom. Het was feest als Heeroom binnen kwam maar na verloop van tijd werden we 'balstûrig' (druk) en werden we naar de gang gestuurd. Voor iedere ontvangstkamer was er een nis met een fonteintje en boven het kraantje hing er een reservoir met vloeibare zeep. We noemden dat de 'zeepbal'. Als je daar tegenaan zwiepte begon de zeepbal heel hard te draaien en vloog de zeep alle kanten uit. We maakten er een wedstrijdje van. Ieder van ons had de verantwoording voor 2 fonteintjes en die moesten allemaal tegelijk draaien. Kleine broertje Geert stond op de uitkijk. Natuurlijk ging het niet goed. De vloer werd glad, spekglad en moesten we alles schoonmaken. Moeder vertelde later eens dat ze daarom had moeten lachen, maar Opa en Oma niet!

Raamijzers

Vader, geboren in 1918, bezocht met zijn ouders als kind Frater Gerardo in het Cuijkse Fraterhuis en kon het niet nalaten om over de raamijzers bij de grote voordeur te strijken. Vooral de goudverf onderaan de raamijzers maakte indruk. Het toeval wil nu dat bij de gedeeltelijke sloop van het Fraterhuis i.v.m. met de verbouwing van de Schouwburg alle puin naar de vuilstort werd gebracht door Huub Jacobs. Huub zag mijn vader op de werf van de Kistenfabriek aan de Heeswijksestraat lopen en vanuit de cabine van de gemeentelijke vrachtauto werd teruggeblikt op een brand van afgelopen nacht. (Huub was ondercommandant en vader commandant van de Vrijwillige Cuijkse Brandweer).

Vader zag boven op het puin de raamijzers van de voordeur van het Fraterhuis liggen en dat die zo maar naar de 'belt' zouden gaan deed hem toch wel wat. Huub zei: 'Geer, haal ze er maar af'. Jarenlang hebben deze raamijzers naast onze keukendeur gehangen totdat de Schouwburg werd verbouwd en het Fraterhuis meegenomen werd in de opknapbeurt. Vader heeft toen met mijn man de deurijzers overgedragen aan Sjoerd Meijer en deze zijn – na restauratie – weer bevestigd op de nieuwe deuren.

Zo zie je maar: *Alles heeft een geschiedenis* en ik ben blij dat ons 'Cuijks Archief' goed op de Cuijkse geschiedenis let.

Tekst: Gerard Heijstek

BINNENKORT DIGITAAL BESCHIKBAAR

Het bidprentje ter

Het bidprentje is van oudsher een rooms-katholieke traditie. Bidprentjes zijn kaartjes die uitgedeeld worden ter herinnering aan een bepaalde gebeurtenis. Bijvoorbeeld een doop, een eerste communie of een huwelijk, maar met name een begrafenis. De bidprentjes voor overledenen zijn bedoeld om de nagedachtenis aan de overledene levend te houden en mensen te vragen te bidden voor zijn of haar ziel. Het wordt daarom vaak ook wel doden- of gedachtenisprentje genoemd.

Het Cuijks Archief is in het bezit van een verzameling van ruim 15.000 bidprentjes van personen die in relatie staan, geboren, en/of begraven zijn in Cuijk of een van de kerkdorpen. De collectie is samengesteld uit door onszelf verzameld materiaal en verzamelingen van derden, zoals instituten of genealogen.
Sinds 2011 wordt deze mooie collectie beheerd door Gerrie Mutsaarts-Cruijsen. Zij is vanaf 2007 werkzaam als vrijwilligster bij het Cuijks Archief.
Gerrie is geboren in de Wilhelminastraat en opgegroeid in de Bontsestraat te Cuijk. 'Als jong meisje was ik al geïnte-

BID VOOR DE ZIEL VAN ZALIGER,

ARNOLDUS VAN THIEL,

In leven Organist der Groote Kerk te *Cuijk*, geboren te *Megen*, den 22 Nov. 1767, en overleden te *Cuijk*, den 30 September 1837.

Ik heb tot den dag van heden met een goed geweten voor God gewandeld.
HANDEL. XXIII: v. 1.
Mijn God, wees mij deswegens gedachtig, noch vergeet de goede diensten niet, die ik aan Uw huis bewezen heb. --
2. ESDRAS. XIII: v. 14.
Heere, ik heb den luister Uwes huis bemind. PSALM. XXV: v. 8.
R. I. P.

nagedachtenis

resseerd in de historie en stamboom van mijn familie', zegt Gerrie,' ik kon mezelf urenlang vermaken met de oude foto's en de bidprentjes uit het sigarenkistje van ome Driek'.

Het werd het pas echt serieus in de jaren negentig toen zij wekelijks op zaterdag te vinden was bij het BHIC in 's-Hertogenbosch en de dependance in Grave. Hier bracht zij de historie van haar familielijnen tot 1661 in kaart. 'Een heerlijke periode', zegt Gerrie, 'samen met anderen snuffelen in de archieven'.
'In die tijd waren er nog nauwelijks computers en werd alles opgezocht op microfiches, oude documenten en boeken'. Ik zei altijd: 'Je moet stoffige vingers hebben'.

De oorsprong van het bidprentje ligt in de Nederlanden, d.w.z. het huidige Nederland en België. De eerste exemplaren komen uit de late 16de eeuw. Het waren vooral priesters en kloosterlingen die deze eerste bidprentjes lieten maken. Op de achterkant stond de naam van de overledene met een gebed of een tekst uit de Bijbel. Begin 18de eeuw verschenen de eerste gedrukte bidprentjes met religieuze afbeelding met daaronder een tekst in het Latijn, Frans of Nederlands. Op veel bidprentjes stond R.I.P. (Requiescat in Pace) oftewel 'Hij/Zij ruste in vrede'. Op de achterkant stond dan 'Bid voor de Ziel van Zaliger' gevolgd door de naam, de plaats en de leeftijd van de overledene en een tekst uit de Bijbel.

Het oudste bidprentje in de collectie van het Cuijks Archief dateert uit de 1836. Gerrie vindt het heerlijk en mooi om deze bidprentjes te registreren en archiveren, vooral omdat zij veel mensen en families uit de Cuijkse gemeenschap kent.

'In de loop van de jaren zie je wel de vorm en inhoud van de prentjes veranderen', zegt Gerrie,' de oudere bidprentjes waren erg religieus getint. Vanaf de jaren 70 en later zie je dat de zwaardere Bijbelteksten geleidelijk verdwijnen en worden vervangen door gedichten, songteksten of stukjes proza. Het bidprentje wordt dan ook vaker 4-zijdig. De huidige bidprentjes bevatten een uitgebreide levensbeschrijving met het karakter van de overledene en de betekenis voor zijn/haar omgeving'.

Voor de geschiedenis van Cuijk is het waardevol dat deze verhalen en informatie bewaard blijven voor toekomstige generaties. Daarom wil het Cuijks Archief graag zoveel mogelijk van

Bid voor de Ziel van Zaliger
ANNA MARIA DAAMEN,
in Leven huisvrouw van
J. D. VAN LONDEN,
geboren te CUYK, den 9 Maart 1782
overleden alsdaar den 7 Aug. 1856.
Bedrog is in hare mond niet gevonden geweest I Petr. Kap II v 22
Zij was ten hoogste geacht bij ieder een, om dat zij zeer godvrezend was, en daar was niemand die een enig woord tot haar nadeel sprak. Jez. VIII v 8
Ik wandelde binnen in mijn huis met oprechtheid des harte.
Ik stelde mij geene ongerechtigheid voor oogen
Ik haatte het werk der overtreders van de wet Ps 100 v 2. 3
R. I. P.

deze prenten ontvangen. Bij het Cuijks Archief worden voorbereidingen getroffen om de volledige collectie bidprentjes in de loop van dit jaar openbaar te maken. Via de nieuwe website kan dan iedereen toegang krijgen tot deze collectie.

Gerrie Mutsaarts-Cruijsen, vrijwilligster bij het Cuijks Archief.

Tekst: Hans Peters

65 JAAR GELEDEN: SEPTEMBER 1957

De Cuijkse Sesamfeesten

Die van Cuijk hebben al eerder laten zien, dat zij over durf, originaliteit en voortvarendheid beschikken, toen zij in amper tien jaar tijds een kerngezonde industrie uit de grond stampten en de bevolking door immigratie en het voorbijhollen van alle geboorteprognoses in enkele jaren met een kwart zagen vermeerderen. Aldus De Tijd in 1957.

Wat was er gebeurd? In de negentiende eeuw werd in het Land van Cuijk stukje bij beetje de boerenkool vervangen door fabriekshallen met schoorstenen en de melkemmers verruild voor machines. Boerenzonen en -dochters werden vaklieden, een ontwikkeling die na de Tweede Wereldoorlog in een versnelling kwam. Met veel overheidsgeld en onder aanvoering van burgemeester Jansen veranderde Cuijk in een modelgemeente; er werden huizen gebouwd, fabrieken, een nieuw gemeentehuis, een schouwburg, een bibliotheek, een brandweerkazerne, een kleuterschool, een sportpark en wijk- en consultatiebureaus.

Arbeiders van buiten de gemeente waren nodig, arbeiders die vrijdags een goed gevuld loonzakje meekregen. Het ging Cuijk zelfs zo voor de wind dat burgemeester Jansen uiteindelijk een briefje schreef naar de minister met een vriendelijk: ‘Dank u wel, we hebben uw geld niet meer nodig. In Cuyk zijn we er economisch bovenop!’

De snelle voltooiing van gebouwen moest gevierd worden, uiteraard met een groot feest. Omdat het toch al een beetje een sprookje was koos men voor de titel ‘Sesamfeesten’.

Vrijdag 6 september was het gemeentehuis als eerste aan de beurt; met een fors 'Sesam open U' en met behulp van een gouden sleutel werd dit gebouw als eerste geopend. Daarna ging een gezelschap met een feesttrein door Cuijk langs de andere nieuwe gebouwen, om ze een voor een te openen. Ook drie exposities werden opengesteld voor het publiek. 's Avonds werd de Schouwburg geopend met een galaconcert door het Brabants Orkest. Onder leiding van Hein Jordans brachten zij Tsaikovski's triomfantelijke vijfde ten gehore. Tot slot van de eerste feestdag blies de kapel van de Koninklijke Luchtmacht een taptoe op het Raadhuisplein.

Omdat het toch al een beetje een sprookje was koos men voor de titel 'Sesamfeesten'

Dit was de formele start van de 6-daagse Sesamfeesten. Hierna was het aan de Cuijkse bevolking om er een feestweek aan vast te plakken met lol en kolder. Zaterdagochtend op het plein voor het gemeentehuis een ontbijt voor een paar duizend mensen met een eiertikwedstrijd. De winnaar kreeg de complete inrichting voor een huis. Zaterdagmiddag was er een oriëntatierit voor auto's, motoren en bromfietsen door het Land van Cuijk. Zondag stond een olympische dag op het programma en werd er een speedbootrace op de Maas gehouden. Verder waren er nog beiaardconcerten, kinderfeesten én op dinsdagavond het gekostumeerde bal, waar iedereen als rover verkleed (Ali-Baba) naar toe ging.

De Cuijkse Sesamfeesten van 1957, een modern sprookje, de Cuijkse mensen hebben er nog heel lang over doorgepraat.
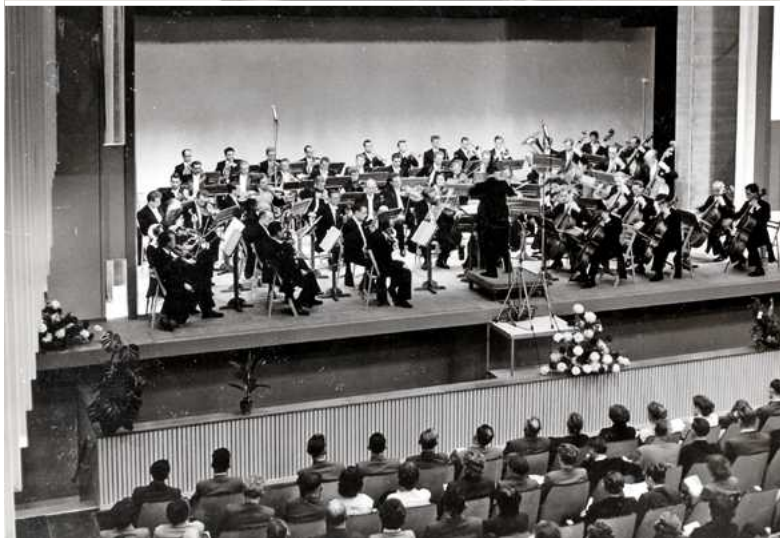
LANZ
16 km